

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1

гр. Търговище, 06.01.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в закрито заседание на шести януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: БИСЕРА Б. МАКСИМОВА

като разгледа докладваното от БИСЕРА Б. МАКСИМОВА Частно търговско дело № 20223500900001 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.390 и сл.от ГПК.

Образувано е по молба на „ЛИСЕЦ“ ЕООД, ЕИК 835014590, със седалище и адрес на управление в Област: Търговище, Община: Омуртаг, гр. Омуртаг, п.к. 7900, ул. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ № 26, представлявано от Х***.Е***. Х***., подадена чрез адвокат О.Н., съдебен адрес – гр. Търговище, ул.“Георги Бенковски“ № 1, вх. А, офис 5, срещу търговско дружество „АНТОРА“ ЕАД, ЕИК 200421243, със седалище и адрес на управление в гр. Шумен, п.к. 9700, ул. Рафаил Попов № 20, ет. 3, ап. 12, Телефон: *****, Адрес на електронна поща: antora_ead@abv.bg, представлявано от И*** Б*** И***, за допускане на обезпечение на бъдещ иск.

В молбата за допускане на исканото обезпечение се твърди следното: „Лисец“ ЕООД е извършило СМР по поръчка на ответника „Антора“ ЕАД. За това има издадени фактури, както следва: № 4515 от 18.03.2014 г. за сумата от 260 428,25 лв.; № 4480 от 30.12.2014 г. за сумата от 466 288,40 лв.; № 4481 от 30.12.2014 г. за сумата от 52 057,67лв. и № 5535 от 1.12.2015 г. за сумата от 94 203,40 лв. Работата по СМР била приета без възражения. Тъй като ответникът забавил плащанията, подписали спогодба за разсрочване на плащането от дата 14.03.2019 г. Срокът за плащане на общия размер на задължението от 872 977,72 лв. е до 31.12.2021 г. Въпреки това обаче и до момента няма постъпило никакво плащане.

Молителят заявява, че възнамерява да предяви бъдещ иск за сумата от 1 240 348,08 лв., представляваща 872 977,72 лв. главница по договор за СМР и

фактури № 4515 от 18.03.2014 г.; № 4480 от 30.12.20; 1№ 4481 от 30.12.2014 г.; 4 г.; № 5535 от 1.12.2015 г. и за сумата от 367 370,36 лв. лихва за забава върху сумите по фактурите от датата на падежа им до настоящия момент.

Предвид изложеното смята, че съществува опасност събирането на сумите по евентуално присъденото вземане да бъде затруднено, ако не се наложат исканите обезпечителни мерки, поради което моли да се допусне обезпечение на бъдещите искове като се наложат определени обезпечителни мерки – запор на банкови сметки и дружествени дялове и възбрана на недвижими имоти, притежавани от дружеството-ответник.

Към молбата за допускане на обезпечение са представени писмени доказателства.

По допустимостта на молбата:

Съдът намира че молбата е допустима, предявена съгласно разпоредбата на чл. 390, ал.1 от ГПК пред родово и местно компетентния съд. Съгласно разпоредбата на чл. 390, ал.1 от ГПК обезпечение може да се иска и преди предявяване на иска от родово компетентния съд по постоянния адрес на ищеца /седалището на ЮЛ/ или по местонахождение на имота, който ще служи за обезпечение. В настоящия случай седалището на молителя-търговско дружество е в гр.Търговище. С оглед правната квалификация, която молителят дава на иска, който възнамерява да предяви – осъдителен иск за сума над 25 000 лева, бъдещият иск е родово подсъден на окръжния съд. Внесена е дължимата държавна такса.

След като се запозна с твърденията и изложените в молбата обстоятелства, както и приложените към нея писмени доказателства, включително чрез служебна справка в Търговския регистър, съдът, за да се произнесе по същество, съобрази следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 391, ал.1 от ГПК обезпечение на иска се допуска, когато без него за ищеца ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението, ако искът е подкрепен с достатъчно писмени доказателства /т.1/ или бъде представена гаранция в определения от съда размер съгласно чл. 180 и чл. 181 от ЗЗД /т.2/, като по преценка на съда ищецът може да бъде задължен и в случая по т. 1 да представи гаранция. За да се допусне исканото обезпечение следва да се установи, че: предявеният иск е допустим и вероятно основателен; наличието

на интерес от обезпечение, т.е. обезпечителна нужда и посочената от ищеца обезпечителна мярка да е подходяща.

В случая бъдещата претенцията е за защита на определен материален интерес. При така заявен предмет на спора обезпечителната мярка, която евентуално съдът би могъл да допусне, следва да е в такава насока, че ищецът да може да събере от ответника присъдената сума при евентуално осъдително решение.

Съдът намира, че молбата за обезпечение, депозирана от молителя и при исканата обезпечителна мярка, се явява основателна по същество. Доколкото в производството по чл.390 от ГПК съдът няма процесуалната възможност да установява в цялост фактическата и правна страна на спора, нито да навлиза в очертания от молбата за обезпечение спор по същество, в настоящия случай въз основа на приложените писмени доказателства, на настоящия етап може да се направи извод, че бъдещият иск би бил допустим и вероятно основателен. Представени са писмени доказателства, от които е видно, че въз основа на установени взаимоотношения между страните, молителят е извършил определен обем и вид СМР като не е получил заплащане по така представените фактури. Липсата на плащане по фактурите е отрицателен факт и не може да се изисква установяването му от молителя.

Налице е обезпечителна нужда, която при паричните притезания се предполага - доколкото всяко разпореждане на ответника с имуществото му може да затрудни удовлетворяването на кредитора. Без налагането на обезпечителна мярка ще бъде създадено затруднение за ищеца да реализира правата си при евентуално благоприятно за него решение.

Самият молител е приложил като доказателство по делото постигната на 14.03.2019 година извънсъдебна спогодба между страните, от която е видно, че ответникът признава своите задължения към молителя и приема да се издължи за главницата за сумата от 872 977, 72 лева в срок до 31.12.2021 година, който е изтекъл към настоящия момент. Що се отнася за претендираната от молителя сума, представляваща законна лихва върху неиздължените по фактурите суми, следва да се отбележи, че в спогодбата е постигнато съгласие, че до пълното погасяване на задължението няма да се дължи лихва или каквото й да е било друго обезщетение и/или неустойка. Така постигнатото между страните съгласие навежда съда на извод за

вероятна неоснователност на иска по чл. 86 от ЗЗД, който молителят възнамерява да предяви. Ето защо съдът счита, че молбата в частта ѝ за допускане на обезпечение на този бъдещ иск по чл. 86 от ЗЗД, следва да се отхвърли. В останалата част за така претендираната главница искът е вероятно основателен и е подкрепен с достатъчно писмени доказателства, че процесната сума се дължи от ответника. Молбата за допускане на искането обезпечение следва да се уважи в частта ѝ за допускане на обезпечение на бъдещия иск, който молителят възнамерява да предяви срещу ответника за сумата от 872 977, 72 лева.

Що се отнася до исканите обезпечителни мерки, съдът счита, че трябва да наложи само част от тях. Освен заповест за арест на банкови сметки и дружествени дялове на ответника в други търговски дружества, се претендира и възбрана върху редица недвижими имоти, за които има индикации, че са собственост на ответното дружество. Съдът не разполага с информация на каква стойност възлиза всеки един имот, а допускане на свръхобезпечение е недопустимо. Цената на иска е висока, но ако в банковите сметки на ответника има налични средства и те бъдат заповестирани, а и всичките му недвижими имоти - възбранени, това ще доведе до затрудняване дейността на дружеството, което не е цел на обезпечителните производствени.

Ето защо съдът приема, че следва да допусне налагане на възбрана само по отношение на следните посочени в молбата недвижими имоти:

1. Недвижим имот в град Разград, Западна промишлена зона, представляващ Промислен терен с предназначение за складова база и офиси, с площ от 1839 кв.м. с ид. № 61710.53.35, ведно с находящите се в него Сграда със смесено предназначение — цех за заготовка на метали в груб строеж със застроена площ от 124 кв.м. с ид. № 61710.53.35.3; Сграда с площ от 205 кв.м. с предназначение арматурен цех, свързан с топла връзка с цех за заготовка на метали, с ид. № 61710.53.35.1; Складова база - склад с площ от 31 кв.м. - склад за офис и портиерна с ид. № 61710.53.35.4; Промислена сграда с площ от 27 кв.м. с ид. № 61710.53.35.2, собственост на „Антора“ ЕАД.

2. Поземлен имот с площ от 9053 кв.м. в гр. Разград Източна промишлена зона с идентификационен № 61710.503.6349 и намиращите се в него сгради - Промислена сграда с площ от 298 кв.м. с ид. №

61710.503.6349.3; Промислена сграда с площ от 96 кв.м. с ид. № 61710.503.6349.2 и Промислена сграда с площ от 296 кв.м. ид. № 61710.503.6349.1, собственост на „Антора“ ЕАД.

Що се отнася до искането да се допусне обезпечение на иска чрез запор на акциите на физическото лице И*** Б*** И*** ЕГН ***** в „Антора“, ЕАД ЕИК 200421243, съдът приема, че такава мярка е недопустима, защото бъдещият иск не касае действия или отговорност на това физическо лице, а на притежаваното от него търговско дружество.

На осн. чл. 390, ал.3 от ГПК на молителя следва да се даде едномесечен срок за предявяване на бъдещия иск, който съгласно т.1 от ТР №6/14.03.2014 г. на ОСГТК на ВКС тече от деня на уведомяване на молителя за настоящото определение, доколкото произнасянето по молбата не е в деня на постъпването ѝ в съда. На молителя следва да се дадат указания за представяне на доказателства за предявяването на иска в определения срок и последиците от неизпълнение на това задължение.

С оглед изложеното и на осн. чл. 395, ал.2 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА ОБЕЗПЕЧЕНИЕ на бъдещ иск, предявим от „ЛИСЕЦ“ ЕООД, ЕИК 835014590, със седалище и адрес на управление в Област: Търговище, Община: Омуртаг, гр. Омуртаг, п.к. 7900, ул. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ № 26, представлявано от Х***.Е***. Х***., подадена чрез адвокат О.Н., съдебен адрес – гр. Търговище, ул. „Георги Бенковски“ № 1, вх. А, офис 5, срещу търговско дружество „АНТОРА“ ЕАД, ЕИК 200421243, със седалище и адрес на управление в гр. Шумен, п.к. 9700, ул. Рафаил Попов № 20, ет. 3, ап. 12, Телефон: *****, Адрес на електронна поща: antora_ead@abv.bg, представлявано от И*** Б*** И***, за сумата от 872 977, 72 /осемстотин седемдесет и две хиляди деветстотин седемдесет и седем лева и 72 ст./ лева, представляваща неизпълнено задължение за заплащане на извършени СМР по фактури № 4515 от 18.03.2014 г.; № 4480 от 30.12.20; 1 № 4481 от 30.12.2014 г.; 4 г.; № 5535 от 1.12.2015 г., на основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД във връзка с чл. 266 от ЗЗД,

чрез налагане на следнатите обезпечителни мерки:

I. ЗАПОР върху банковите сметки на „АНТОРА“ ЕАД, ЕИК 200421243, със седалище и адрес на управление в гр. Шумен, п.к. 9700, ул. Рафаил Попов № 20, ет. 3, ап. 12, Телефон: *****, Адрес на електронна поща: antora_ead@abv.bg, представлявано от И*** Б*** И***, в следните банки: Банка ДСК АД, Уни Кредит Булбанк АД, Юробанк България АД, Обединена Българска Банка АД, Райфайзен (България) ЕАД, Първа инвестиционна банка АД, Инвестбанка АД, Централна кооперативна банка АД, Алианц Банк България АД, Българо- американска кредитна банка АД, ТиБи Ай Банк АД, Про Кредит Булбанк (България) ЕАД, ИнтернешинълАсет Банк АД, Търговска Банка Д АД, Българска Банка за Развитие ЕАД, Токуда Банка АД, Тексим Банк АД и Общинска Банка АД, **в посочената последователност и до достигане на сумата от 872 977, 72 /осемстотин седемдесет и две хиляди деветстотин седемдесет и седем лева и 72 ст./ лева.**

II. Запор на дружествените дялове на „АНТОРА“ ЕАД, ЕИК 200421243, със седалище и адрес на управление в гр. Шумен, п.к. 9700, ул. Рафаил Попов № 20, ет. 3, ап. 12, Телефон: *****, Адрес на електронна поща: antora_ead@abv.bg, представлявано от И*** Б*** И*** в следните търговски дружества:

- В „Консорциум агроспектър Варна“ООД, ЕИК 202011168, адрес: гр. Разград ул. „Паркова“ № 29, представлявано от Ивайло Георгиев Цанев, в размер на 2 лв.
- В „Консорциум зелен свят” ООД, ЕИК 201289442, град Разград ул. „Н. Й. Вапцаров“ № 17, представлявано от И*** Б*** И***, в размер на 8 лв.
- В „ Консорциум агроспектър“ ООД, ЕИК 201097659, град Разград ул. „Паркова“ № 29, представлявано от Ивайло Георгиев Цанев, в размер на 2 лв.

III. ВЪЗБРАНА върху недвижими имоти , собственост на „АНТОРА“ ЕАД, ЕИК 200421243, както следва:

1. Недвижим имот в град Разград, Западна промишлена зона,представляващ Промислен терен с предназначение за складова база и офиси ,с площ от 1839 кв.м. с ид. № 61710.53.35, ведно с находящите се в

него Сграда със смесено предназначение — цех за заготовка на метали в груб строеж със застроена площ от 124 кв.м. с ид. № 61710.53.35.3; Сграда с площ от 205 кв.м. с предназначение арматурен цех, свързан с топла връзка с цех за заготовка на метали, с ид. № 61710.53.35.1; Складова база - склад с площ от 31 кв.м. - склад за офис и портиерна с ид. № 61710.53.35.4; Промислена сграда с площ от 27 кв.м. с ид. № 61710.53.35.2, собственост на „Антора“ ЕАД.

2. Поземлен имот с площ от 9053 кв.м. в гр. Разград Източна промишлена зона с идентификационен № 61710.503.6349 и намиращите се в него сгради - Промислена сграда с площ от 298 кв.м. с ид. № 61710.503.6349.3; Промислена сграда с площ от 96 кв.м. с ид. № 61710.503.6349.2 и Промислена сграда с площ от 296 кв.м. ид. № 61710.503.6349.1, собственост на „Антора“ ЕАД.

На основание чл. 395, ал. 3, изречение второ от ГПК на молителя да се издадат 2 броя обезпечителни заповеди – една за наложените запори и една за наложените възбрани.

ОПРЕДЕЛЯ ЕДНОМЕСЕЧЕН СРОК за предявяване на бъдещия иск, считано от датата на уведомяване на молителя за настоящото определение, в който едномесечен срок на осн. чл. 390, ал. 3, изр. 2-ро от ГПК молителят следва да представи пред Търговишкия окръжен съд по настоящото дело доказателства за предявяването на иска, за който е допуснато обезпечението.

При непредставянето на горните доказателства в посочения срок на основание чл. 390, ал. 3, изр. 2 от ГПК съдът **СЛУЖЕБНО ЩЕ ОТМЕНИ** обезпечението.

Отхвърля молбата на „ЛИСЕЦ“ ЕООД, ЕИК 835014590, със седалище и адрес на управление в Област: Търговище, Община: Омуртаг, гр. Омуртаг, п.к. 7900, ул. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ № 26, представлявано от Х***.Е***. Х***., подадена чрез адвокат О.Н., съдебен адрес – гр. Търговище, ул. „Георги Бенковски“ № 1, вх. А, офис 5, срещу търговско дружество „АНТОРА“ ЕАД, ЕИК 200421243, със седалище и адрес на управление в гр. Шумен, п.к. 9700, ул. Рафаил Попов № 20, ет. 3, ап. 12, Телефон: *****, Адрес на електронна поща: antora_ead@abv.bg, представлявано от И*** Б*** И***, в останалата ѝ част – за допускане на обезпечение на бъдещ иск за сумата от 367 370,36 лв. лихва за забава, както и за налагане на обезпечителни мерки –

възбрана върху останалите недвижими имоти, както и за запор на акциите на физическото лице И*** Б*** И*** ЕГН ***** в „Антора „ЕАД ЕИК 200421243, като неоснователна.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Варненския апелативен съд в едноседмичен срок, който за молителя тече от деня на връчване на определението, а за ответника - от деня, в който му е връчено съобщението за наложената обезпечителна мярка от съдебния изпълнител или службата по вписванията.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____